

befandt sig, før den blev hævet eller afvist. Hvis forberedelsen er afsluttet, bør det forhold, at gruppemedlemmet er indtrådt som part, således f.eks. ikke give videre adgang til at fremkomme med nye påstande, anbringender eller beviser end ellers, jf. retsplejelovens §§ 358 og 363 (som affattet fra den 1. januar 2007).

Et gruppemedlem bør endvidere have adgang til at indtræde som part og videreføre sagen for sit vedkommende efter reglerne om individuelle søgsmål, hvis retten bestemmer, at et krav ikke længere skal være omfattet af gruppesøgsmålet (dvs. ændrer på gruppens afgrænsning i forhold til det, der blev fastlagt i forbindelse med godkendelsen af gruppesøgsmålet). Efter omstændighederne vil rettens bestemmelse herom i øvrigt kunne være foranlediget af en anmodning fra det pågældende gruppemedlem, som er fremsat netop med henblik på, at gruppemedlemmet ønsker at videreføre sagen om sit eget krav efter reglerne om individuelle søgsmål.

Der henvises til betænkningen side 262-266.

3.7.5. Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10 (forslag til retsplejelovens § 254 f, stk. 1, 2 og 5, § 254 g og § 254 i), og § 2, nr. 3 (forslag til retsafgiftslovens § 49, stk. 2, nr. 10), og bemærkningerne hertil.

3.8. Individuelle spørgsmål. Undergrupper

3.8.1. Retsplejerådet finder, at reglerne om gruppesøgsmål bør udformes således, at der ikke bliver tale om en egentlig behandling af individuelle spørgsmål under gruppesøgsmålet. Dette er ikke til hinder for, at der under et gruppesøgsmål kan nedlægges forskellige påstande for forskellige gruppemedlemmer, f.eks. med hensyn til størrelsen af en tilbagebetaling eller erstatning eller med hensyn til, om der påstås ophævelse eller afhjælpning, når blot der foreligger et ensartet grundlag for en stillingtagen til de forskellige påstande.

Eksempelvis vil der ikke være noget til hinder for, at en tilbagebetaling eller erstatning udmåles forskelligt for forskellige gruppemedlemmer afhængigt af, i hvilken periode de pågældende har været berørt af en påstået retskrænkelser, eller afhængig af størrelsen og arten af deres forbrug af f.eks. et teleabonnement eller en aftale om levering af gas, varme eller elektricitet.

Derimod kan betingelsen om, at der skal være tale om ensartede krav, efter omstændighederne være til hinder for, at der under et gruppesøgsmål nedlægges påstand om individuel udmåling af erstatning på

grundlag af de enkelte gruppemedlemmers individuelle, subjektive forhold. I givet fald må gruppesøgsmålet afgrænses således, at sådanne individuelle spørgsmål ikke skal afgøres under gruppesøgsmålet. Dette kan opnås ved f.eks. at begrænse gruppesøgsmålet til en anerkendelsespåstand om ansvarsgrundlaget.

3.8.2. Retsplejerådet har overvejet, om der bør være mulighed for at opdele et gruppesøgsmål i undergrupper, således at der udpeges særskilte (under)grupperepræsentanter for hver af undergrupperne. Rådet finder imidlertid ikke grundlag herfor.

Hvis der både foreligger retlige og/eller faktiske spørgsmål, der er fælles for hele gruppen, og retlige og/eller faktiske spørgsmål, der angår bestemte delmængder af gruppen, bør man efter Retsplejerådets opfattelse anvende retsplejelovens regler om sammenlægning og adskillelse af krav.

Afhængigt af, hvad der er mest hensigtsmæssigt ud fra sagens konkrete omstændigheder, kan retten således vælge fra starten at afgrænse gruppesøgsmålet på en sådan måde, at det kun omfatter ensartede krav. I eksemplet med flere undergrupper er dette ensbetydende med, at der i givet fald må anlægges flere gruppesøgsmål, som i relation til reglerne om gruppesøgsmål behandles hver for sig (dvs. med hver sin grupperepræsentant, uden at der dog er noget forbud mod, at samme person samtidig kan være grupperepræsentant i flere gruppesøgsmål), men flere gruppesøgsmål vil kunne behandles samlet efter de almindelige regler om samlet behandling efter retsplejelovens §§ 250 og 254.

Alternativt kan retten, hvis det forekommer mest hensigtsmæssigt, godkende et gruppesøgsmål med en afgrænsning, der indebærer, at visse faktiske og/eller retlige spørgsmål kun vedrører en vis del af gruppe-medlemmerne. Retten kan herefter ved anvendelse af retsplejelovens § 253 om adskillelse af krav opnå en hensigtsmæssig opdeling af sagens forhandling og afgørelse. Der vil imidlertid være tale om ét gruppesøgsmål med én grupperepræsentant.

Der henvises til betænkningen side 266-267.

3.8.3. Justitsministeriet er enig i Retsplejerådets synspunkter og forslag, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 10 (forslag til retsplejelovens § 254 a), og bemærkningerne hertil.

3.9. Forlig

Retsplejerådet finder, at der bør være mulighed for at afslutte et gruppesøgsmål forligsmæssigt, uden at alle gruppemedlemmer særskilt skal tiltræde forliget. Retsplejerådet finder dog på den anden side, at grup-